

شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا چرا و چگونه تشکیل شد؟

همزمان با اجرای طرح مدیریت مصرف سوخت و مسئله افزایش قیمت بنزین، مجدداً نام «شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا» به‌عنوان مرجع تصمیم‌گیرنده درباره‌ی این موضوع برسرزبان‌ها افتاد و سسؤالاتی پیرامون آن شکل گرفت. اگرچه پیش از این **خط حزب‌الله** در شماره‌ی ۱۴۰، به این موضوع اشاره کرده است، اما بار دیگر بنا به ضرورت ابهامات جدید، به اختصار به آن می‌پردازد:

۱- یکی از طرح و نقشه‌های دشمن علیه ملت ایران، که از همان روزهای اول پیروزی انقلاب کلید خورده است، تحریم و فشار اقتصادی است. تحریم‌های اقتصادی علیه ملت ایران اگر چه قدمتی چهل ساله دارد ولی چند سالی است که امر یکایی‌ها با هدف یه ستوه آوردن ملت ایران تمرکز ویژه‌ای داشته‌اند. رهبر انقلاب در این باره در دیدار رضانی کارگزاران نظام در این باره فرمودند: «دشمن ما اتاق جنگ را برده است در وزارت خزانه‌داری؛ اتاق جنگ علیه ما به جای وزارت دفاع، وزارت خزانه‌داری آنها است... اینجا هم بایست ستاد مقابله‌ی با شرارت این دشمن در مجموعه‌ی اقتصادی تشکیل بشود... در مرکز اقتصادی دولت این ستاد تشکیل بشود و این کار را دنبال کنند.» ۹۷/۳/۲۴

۲- همین موضوع، و البته ضرورت تسهیل و تسریع در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی در این شرایط خاص کشور، ضرورتی شد برای تشکیل شورای عالی هماهنگی اقتصادی قوای سه‌گانه که در بهار سال ۹۷ و به‌منظور مقابله با توطئه‌های اقتصادی دشمن، به‌منابه اتاق جنگ اقتصادی کشور کار خود را آغاز کرد. رهبر انقلاب، در هشتم اردیبهشت‌ماه آن سال هم، در جلسه‌ای محرمانه با مسئولان سه قوه، در ضرورت تشکیل این اتاق جنگ اقتصادی تأکید کرده بودند. در آن جلسه، رهبر انقلاب مطرح کردند که رئیس‌جمهور و قوه‌ی مجریه، مسئول شورای هماهنگی اقتصادی قوا هستند، به همین دلیل دبیر آن از سوی رئیس‌جمهور انتخاب شده و جایگاه دبیر خانه‌ی آن نیز در معاونت اقتصادی ریاست‌جمهوری قرار گرفت.

۲- همچنین رهبر انقلاب در اولین جلسه‌ی این شور اتأکید کردند که اگر در این جلسات به حمایت بنده نیازی هست، تأیید مصوبات مورد توافق جلسات قوا توسط رهبری صورت می‌گیرد و ایشان نیز به‌عنوان پشتیبان از این مصوبات برای اجرایی شدن حمایت می‌کنند. گفتنی است مصوبات این شورا به صورت موقت (تا سقف یک‌سال) است و اصل بر آن است که مصوبات آن، مغایر با سایر قوانین نباشد مگر به ناچار. از جمله‌ی تصمیمات این شورا، مدیریت واردات، ممنوعیت کالاهای غیر ضرور و یا دارای مشابه داخلی بوده است. همچنین مدیریت نقدینگی کشور - که رشد افسارگسیخته‌ی آن می‌تواند چالش‌های جدی‌ای را برای اقتصاد کشور و تورم رقم‌بزند - یکی از موضوعات مورد بحث در این شورا بوده است. ●

مروری بر فتنه‌هایی که از ابتدای انقلاب تاکنون با حضور گسترده مردمی خنثی شد

به دست مردم نابود شدند

مرور تاریخی برخی از حوادث و بزنگاه‌های مهم کشسور از ابتدای انقلاب تاکنون، یکی از سرفصل‌هایی است که می‌تواند همگان را در تشخیص صحیح ماهیت رویدادها و ریشه‌ی چالش‌های پیش روی کشور یاری کند. در اطلاع‌نگاشت این هفته، **خط حزب‌الله** مروری اجمالی دارد بر برخی از فتنه‌ها و آشوب‌های از ابتدای انقلاب تاکنون که با حضور گسترده‌ی مردم خنثی شده است.

آشوب‌های جدایی طلبانه در نقاط مرزی کشور سال ۵۸ | سوء استفاده از نارضایتی قومیت‌ها

در همان اولین ماه‌های پیروزی انقلاب، مسئله‌ی تحریک قومیت‌ها در سرتاسر کشور یکی از برنامه‌های دشمن بود. «سال اول انقلاب در تقریباً چهار گوشه‌ی کشور با شعار قومیت، کانون‌های جنگ و درگیری به وجود آمد. در بلوچستان، در کردستان، در ترکمن صحرا، در نقاط مختلف؛ با بهانه‌ی قومیت. دنبالش می‌رفتند، می‌دیدند این اقوام هیچ‌کدامش با اسلام و با انقلاب اسلامی مسئله‌ای ندارند. من خودم در بلوچستان زندگی کرده بودم. آنجا تبعید بودم و بلوچ‌ها را می‌شناختم. می‌دانستم اینها با انقلاب کوچک‌ترین مسئله‌ای ندارند؛ اما یک عده‌ای به نام بلوچ و با یک استفاده و ترفندی با انقلاب درافتادند.» ۸۷/۲/۱۴ «چه کسی در مقابل اینها ایستاد؟ در درجه‌ی اول، خود عناصر مؤمن در مقابل اینها ایستادند. جوان‌های مناطق مختلف کشور در مناطق گوناگون ایستادگی کردند. عناصر دشمن... از طرق مختلف سعی می‌کردند آتش را گسترده کنند؛ اما به دست ملت ایران و عمدتاً به دست خود آحاد آن کسانی که می‌خواستند آنها را در مقابل انقلاب اسلامی قرار بدهند، آتش خاموش شد.» ۹۱/۷/۱۹

فتنه منافقین خرداد ۶۰ | اعلام جنگ مسلحانه علیه نظام

در پی اعلام جنگ مسلحانه‌ی منافقین در ۳۰ خرداد ۶۰ که مقارن با فرار رئیس‌جمهوری کفایت‌ابوالحسن بنی‌صدر در خانه‌های تیمی آنان روی داد، مردم نیز به میدان آمدند و با اعلام حمایت مردم از تصمیم مجلس شورای اسلامی مبنی بر عدم کفایت بنی‌صدر و تجدید پیمان با امام

خمینی (ره)، این توطئه‌ی خشونت‌بار تا حدود زیادی پایان پذیرفت. حضرت آیت‌الله‌خامنه‌ای در خطبه‌های نماز جمعه‌ی ۵ تیرماه سال ۶۰ چنین فرمودند: «شما هستید که در زندان و در خارج زندان با راهو بارها دوریتان از اسلام بر عناصر مبارز انقلابی مسلمان ثابت شد. بهانه‌ی ارتجاع را به دست می‌گیرید که با جمهوری اسلامی بجنگید؟ اشتباه کردید، کور خواندید؛ این شواهد محکومیت شماست که همه‌ی دنیا و همه‌ی تاریخ در آینده به اینها خواهند رسید. شما نامتان هم در تاریخ نمی‌ماند، اما اگر بماند بالعن و نفرین همگانی خواهد ماند.» ۶۰/۴/۵

فتنه ۷۸ | شایعه پر کنی و آشوبگری از دانشگاه

در هجده تیرماه ۱۳۷۸ به بهانه‌ی تعطیلی یک روزنامه، جمععاتی در دانشگاه تهران کلید خورد که در فاصله‌ی کوتاهی به اغتشاشات خیابانی منجر شد. این بار آشوب‌ها با آتش زدن لاستیک و حمله به خودروها و بستن معابر و هجوم به عناصر نیروی انتظامی شکل گرفت. روز ۲۳ تیر ۷۸ شاهد یکی از اجتماعات عظیم ملت‌ایران در شهرهای کشور به‌خصوص تهران بود. در راهپیمایی سراسری ۲۳ تیرماه ۱۳۷۸، بار دیگر مردم برای فرو نشاندن فتنه به صحنه می‌آیند و غائله‌ای دیگر را پایان می‌بخشند. رهبر انقلاب در خطبه‌های نماز جمعه تهران در ۵ مرداد همان سال چنین می‌گویند: «فتنه، یعنی حادثه‌غبار آلودی که انسان نتواند بفهمد چه کسی دوست و چه کسی دشمن است و چه کسی با غرض وارد میدان شده و از کجا تحریک می‌شود. فتنه‌ها را باید با روشنگری خاموش کرد. هر جا روشنگری باشد، فتنه‌انگیز دستش کوتاه می‌شود.» ۷۸/۵/۸۹

فتنه ۸۸ | زورگویی برای ابطال انتخابات

فتنه‌ی ۸۸، رفتار نانجیبانه‌ای بود که دو نفر از نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری «چون رأی نیاوردند، دعوا راه‌انداختند، مردم را به خیابان‌ها کشاندند، کار را به زور خورد کشاندند، برای کشور هزینه‌درست کردند، دشمن را جری کردند، طمع دشمن را برانگیختند.» ۹۴/۱۲/۲۰ «فتنه ۸۸ یک چیز ریشه‌داری بود، یک بیماری عمیقی [دشمنان ملت ایران] درست کرده بودند، اهدافی داشتند، زمینه‌ها و مقدمات فراوانی برایش چیده شده بود، کار‌های بزرگی شده بود و هدف‌های بسیار خطرناکی دنبال این کار بود، که با این برخورد‌های گوناگون سیاسی و امنیتی و اینها حل نمی‌شده؛ یک حرکت عظیم مردمی لازم داشت؛ که این حرکت، حرکت ۹ دی بود؛ آمدند بساط فتنه و فتنه‌گران را در هم پیچیدند. لذا حادثه‌ی ۹ دی یک حادثه‌ی ماندنی در تاریخ ماست.» ۹۰/۹/۲۱

اغتشاشات زمستان ۹۶ | آشوب به بهانه مشکلات معیشتی

از ابتدای دهه‌ی ۹۰ یکی از محورهای اصلی برنامه‌ی دشمن علیه ملت ایران بود که با فشار اقتصادی و ایجاد نارضایتی در مردم از وضعیت دشوار اقتصادی برای ایجاد بحران و تقابل مردم با نظام اسلامی استفاده کنند. رهبر انقلاب در اولین روز سال ۹۰ در این باره هشدار دادند و از اقدامات مثبت مسئولان برای بی‌آبر کردن توطئه‌ی دشمن در تحریم بنزین تقدیر کردند و البته نسبت به تداوم این برنامه‌ی دشمن هشدار دادند. ۹۰/۱/۱۱ «برنامه‌ریزی برای به خیابان کشیدن مردم با انگیزه‌ی اولیه‌ی مطالبات اقتصادی و گله از وضعیت دشوار وضعیت معیشتی در دی ماه ۹۶ به اوج خود رسید. رهبر انقلاب، در دیدار ۱۹ دی ۹۶ با مردم قم با اشاره به مثلث طراحی آمریکا و اسرائیل، پادویی سازمان منافقین و حمایت مالی یکی از دولت‌های خرپول حاشیه‌ی خلیج فارس برای ایجاد این آشوب‌های نسبت به دو برنامه‌ی جدید دشمن هشدار دادند: «شبکه‌سازی و مزدورسازی» ۹۶/۱۰/۱۹ سپس درباره‌ی نقش مردم در این آشوب فرمودند: «کاری که مردم در اینجا کردند این است: اول خب یک عده‌ای آمدند؛ البته عده‌ی زیادی هم نبودند، لکن به مجرّد اینکه دیدند که اینها هدف‌هایشان چیست و شعار‌هایشان معلوم شد، مردم صفا‌ها را جدا کردند. همان‌هایی که روز پنجشنبه و روز جمعه در اجتماعات مطالبه‌ی «نه به گرانی» و امثال اینها شرکت کرده بودند، همان‌ها در روز نهم دی آمدند در تظاهرات عظیم مردم شرکت کردند و علیه آنها شعار دادند؛ علیه آمریکا، علیه منافق شعار دادند. مردم صف‌شان را جدا کردند.» ۹۶/۱۰/۱۹

آشوب آبان ۹۸ | آشوبگری به بهانه گرانی بنزین

سال ۹۷ سالی بود که دولت‌مدان آمریکایی وعده و وعیده‌های پر حجم و پرسروصدایی علیه جمهوری اسلامی به راه انداختند: یکی گفته بود که کریسمس ۲۰۱۹ را در تهران جشن خواهد گرفت و دیگری گفته بود که فروش نفت ایران را به صفر خواهد رساند. اما همزمان با اصلاح قیمت بنزین در روز جمعه ۲۸ آبان و شکل‌گیری آشوب‌ها به این بهانه، باز هم مردم وارد میدان شدند و به آشوب‌ها پایان دادند. رهبر انقلاب در باره‌ی اهمیت این موضوع چنین فرمودند: حقیقتاً ملت ایران یک بار دیگر ثابت کردند که قدر تمندند، باعظمتند. بنده اصرار دارم که همه‌ی آحاد ملت به این اقتدار و عظمت خودشان توجه داشته باشند. یک توطئه‌ی عمیق وسیع بسیار خطرناکی که آن همه هم پول خرجش شده بود - چقدر پول خرج کرده بودند - چقدر زحمت کشیده بودند که بتوانند در یک بزنگاهی، در یک فرصتی این حرکت تخریب و تحریق و آدم‌کشی و شرارت‌وماندند اینها را انجام بدهند و به مناسبت این قضیه‌ی بنزین فکر کردند که حالا این فرصت برایشان پیدا شده و لشکر خودشان را وارد میدان کردند، [لکن] این حرکت به وسیله‌ی مردم نابود شد.» ۹۸/۹/۶

۱۴۰ به همین علت، رهبر انقلاب با جدا کردن مردم از صف آشوبگران، عواقب خطرناک آشوب را به همه گوش‌زد کردند: «در یک چنین حادثی معمولاً آشسار، کینه‌ورزان، انسان‌های ناپاب وارد میدان می‌شوند، گاهی بعضی از جوان‌ها هم از روی هیجان با اینها همراهی می‌کنند و این جور مفاسد را به بار می‌آورند؛ این مفاسد هیچ مشکلی را درست نمی‌کند جز اینکه علاوه‌ی بر هر مشکلی که هست، ناامنی را هم اضافه می‌کند. ناامنی بزرگ‌ترین مصیبت برای هر کشوری است، برای هر جامعه‌ای است... عرض من این است که هیچ کس به این اشرار کمک نکند... این کارها، کار مردم معمولی نیست.»

همه‌ی حرف همین است. دومینوی خطرناکی در حال کلید خوردن بود، از یک طرف امکان اختلاف و چندگانگی میان مسئولان وجود داشت و از طرف دیگر پیاده‌نظام دشمن در خیابان‌ها، جان و مال مردم را مورد هجوم وحشیانه‌ی خود قرار داده بودند. جالب است در این بین، برخی از دلسوزان که متوجه دقیق ابعاد حوادث اخیر نشده بودند، به رهبر انقلاب پیشنهاد دادند برای تصمیمی که دولت بر اساس اختیارات قانونی گرفته، خود را هزینه نکنند. اما نظر رهبر انقلاب کاملاً متفاوت بود. رهبر انقلاب معتقدند «اصلاً رهبری وجودش برای همین مواقع است و اعتبار رهبری هم برای استفاده‌ی در همین زمان‌ها است.» یعنی زمان‌هایی که کشور در شرایط خاص قرار دارد و جز با ورود رهبری، مسأله حل نخواهد شد. بنابراین در این مواقع، اساساً رهبری «تکلیف شرعی» دارد فارغ از آنکه نتیجه‌ی آن به نفع شخص رهبری باشد یا به ضرر او، وارد میدان شده و انقلاب را از خطر اصلی نجات دهند. یعنی درست به مانند سیره‌ی امام خمینی (ره)، ایشان بارها فرموده بودند: «من تکلیفم را تشخیص داده‌ام و هر کجا باشم انجام وظیفه خواهم کرد، هر چه پیش آمد، برای من اهمیت ندارد.» یا در جایی دیگر می‌فرمایند: «هن کاری به هیاهو و درود گفتن‌ها ندارم، بلکه شخصاً به تکلیف شرعی‌امی پردازم.»

واضح است که در اینجا، دفاع از تصمیم درست یا نادرست دولت موضوعیت ندارد. اصل، نقشه و توطئه‌ی خطرناکی است که دشمن و آشوبگران در حال پیاده کردن آن هستند. اصل، جلوگیری از «ناامنی» کشور و مردم است. ناامنی بدترین بلایی است که می‌تواند آینده‌ی یک ملت را به مخاطره بیندازد. بدون امنیت، هیچ آرمانی، از جمله «عدالت» و «آزادی» هم قابل دستیابی نیست. امنیت اگر نباشد، زندگی روزمره‌ی تک‌تک مردم هم نامعلوم خواهد بود. برای همین وقتی رهبر انقلاب دیدند که دشمن برای ضربه زدن به امنیت کشور کمر بندهایشان را محکم بسته‌اند، فارغ از آنکه تصمیم دولت در این مقطع زمانی، درست بوده یا نه، به‌عنوان رهبر جامعه، «حجت و تکلیف شرعی» دارند که وارد میدان شوند، و شدند. ●